

Επαναστατική Οργάνωση 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

Αθήνα 22-12-88

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΤΩΝ ΚΟΣΚΩΤΑΔΩΝ

Στην πρόσφατη προκήρυξη μας για το σκάνδαλο Κοσκωτά, εξηγήσαμε ότι αυτό δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία στον ανέφελο οικονομικό ουρανό της χώρας αλλά η λογική συνέχεια και συνέπεια μιας σειράς από ανάλογα σκάνδαλα επί των κυβερνήσεων της Ν.Δ. Ανάμεσα σ' αυτά μιλάγαμε για τις απάτες ανάλογου τύπου στην Εμπορική Τράπεζα απ' τον πρώην ιδιοκτήτη της Ανδρεάδη, και για το μεγαλύτερο μεταπολεμικό οικονομικό σκάνδαλο, αυτό των λεγόμενων προβληματικών όπου μια χούφτα απατεώνες καπιταλιστές έκλεψαν με την ενοχή και συνενοχή των τότε υπουργών της ΝΔ και σημερινών ηγετών της απ' το λαό και τη χώρα ένα ποσό που σε σημερινές δραχμές —για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης με τα ποσά που έκλεψε ο Κοσκωτάς— πλησιάζει το τρισεκατομμύριο!

Λέγαμε λοιπόν ότι ενώ οι σημερινοί υπουργοί του ΠΑΣΟΚ είναι ένοχοι και συνένοχοι για το σκάνδαλο Κοσκωτά, οι σημερινοί ηγέτες της ΝΔ και χτεσινοί υπουργοί στις κυβερνήσεις ΝΔ των ετών 74-81 είναι υπεύθυνοι για τους επιστήμονες «Κοσκωτάδες» των προβληματικών, ένοχοι και συνένοχοι τους. Πέρα όμως απ' τους πολιτικούς και τους καπιταλιστές υπάρχει κι ένας τρίτος θεσμός ένοχος. Είναι αυτός της Δικαιοσύνης.

Όλοι μας έχουμε νωπή στη μνήμη μας, τη σκανδαλώδη συμπεριφορά των διάφορων «δικαστικών λειτουργιών» στην υπόθεση Κοσκωτά. Τις συνεχείς παρεμβάσεις του εισαγγελέα Βλάχου για να θαφτεί η υπόθεση, την προθεσμία 11 ημερών για την απολογία του, τη μη προφυλάκιση Κοσκωτά, χάρη στις οποίες κατόρθωσε να διαφύγει στο εξωτερικό. Ο τύπος χαρακτήρησε αυτή την προθεσμία και τη μη προφυλάκιση σαν πρωτοφανείς.

Η τακτική όμως αυτή της Δικαστικής εξουσίας απέναντι στους διάφορους μεγαλοαπατεώνες καπιταλιστές δεν είναι πρωτοφανής αλλά αντίθετα είναι πάγια και συστηματική. Αν γυρίσουμε λίγο προς τα πίσω και ρίξουμε μια σύντομη ματιά σ' ένα απ' τα πιο γνωστά απ' τα σκάνδαλα των προβληματικών, τις απάτες των Τσάτσων της ΑΓΕΤ-Ηρακλής θα δούμε τα εξής: Το Σεπτέμβρη του 83, ύστερα από μηνυτήρια αναφορά του υπουργού Εθνικής Οικονομίας στον εισαγγελέα, η διοίκηση της ΑΓΕΤ-Ηρακλής, Τσάτσοι και σία, κατηγορούνται για σειρά απάτες σε βάρος του δημόσιου με τις οποίες έκλεψαν πάνω από 100 εκατομμύρια δολάρια. Ο εισαγγελέας Κονταξής που αναλαμβάνει την υπόθεση αναγνωρίζεται σε δεξίωση του μεγαλοδικηγόρου των Τσάτσων και του αφαιρείται η δικογραφία. Την παίρνει ο εισαγγελέας Ανδρουλιδά-κης που σε 25 μέρες κάνει απαλλακτική πρόταση στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών. Αυτό την απορρίπτει και εκδίδει βούλευμα όπου ζητάει την παραπομπή των Τσάτσων για κακούργημα στο πενταμελές εφετείο βάζοντας περιοριστικούς όρους. Οι Τσάτσοι κάνουν έκθεση κι ο εισαγγελέας Ζορμπάς κάνει απαλλακτική πρόταση ασκώντας σκληρή κριτική στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών. Το Συμβούλιο Εφετών απορρίπτει την πρόταση του και ζητάει την παραπομπή αλλά και συμπληρωματικές ανακρίσεις. Ο εισαγγελέας Ζορμπάς ξαναπαίρνει την υπόθεση στα χέρια του και ζητάει νέα απαλλαγή. Το Συμβούλιο Εφετών, με πρόεδρο τον πρόεδρο Εφετών Αλεξίου, την αποδέχεται τώρα. (Ο Αλεξίου είναι αυτός που αποφυλάκισε πρόσφατα μεγάλεμπορους

ναρκωτικών.) Για διαφορετική τέλος απάτη των Τσάτσων, ξεχωριστή παράνομη εξαγωγή συναλλάγματος, είχαμε δύο απαλλακτικές προτάσεις τόσο απ' τον εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη όσο κι απ' τον εισαγγελέα Εφετών Φακό.

Σήμερα τέλος ο αντεισαγγελέας Α.Π. Σταμούλης ζητάει την τελική απαλλαγή των Τσάτσων και το πλήρες κλείσιμο της υπόθεσης.

Να θυμίσουμε ακόμη ότι, όταν στις 25 Σεπτέμβρη του 85 ο ανακριτής Μαζαράκης με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα Γκού-μα κι αφού είχαν δώσει 2,5 μήνες προθεσμία για απολογία στους Τσάτσους, τους άφησαν ελεύθερους χωρίς περιοριστικούς όρους, οι εφημερίδες κυκλοφόρησαν την επομένη με πηχιάιους τίτλους: «Οι Τσάτσοι έξω. Σάλος και αντιδράσεις για την απόφαση. Παίρνουν κεφάλι οι Τσάτσοι» κλπ. Σε ανακοίνωση τους, την ίδια μέρα 4 σωματεία εργαζομένων σε τσιμεντοβιομηχανίες λένε, μεταξύ άλλων: «Εκφράζουμε τουλάχιστον την απορία μας πώς είναι δυνατόν να φυλακίζονται καθημερινά άνθρωποι για μερικές χιλιάδες δραχμές και ν' αφήνονται ελεύθεροι εκείνοι που ζημίωσαν τον τόπο με δισεκατομμύρια και αναρωτιώμαστε πότε στα δικαστικά χρονικά χορηγήθηκε προθεσμία 2,5 μηνών σε κατηγορούμενο». Κι επισημαίνουν ότι «τα εγκλήματα του οικονομικού κατεστημένου παραμένουν ατιμώρητα και η πολιτεία επιφυλάσσει προνομιακή μεταχείριση στους πλούσιους».

Τα ίδια συνέβησαν με τον Ανδρεάδη. Οχι βεβαία για τις απάτες του στην Εμπορική Τράπεζα —πανομοιότυπες με αυτές του Κοσκωτά στην Κρήτης —, για τις οποίες η Δικαιοσύνη ούτε εδέγησε καν ν' ασχοληθεί, αλλά για μια σειρά άλλες απάτες στα Ναυπηγεία, υπερτιμολογήσεις, υποτιμολογήσεις, ψεύτικη μισθοδότηση 285 υπαλλήλων, με τις οποίες ζημιώθηκαν τα Ναυπηγεία με 1,6 δισεκατομμύρια της εποχής 69-75, δηλαδή περίπου 20 δισεκατομμύρια σημερινά. Μετά από διάφορες δικαστικές περιπέτειες, φτάσαμε σήμερα στην τελειωτική απαλλαγή του απ' την κατηγορία της απάτης σε βαθμό κακουργήματος με βούλευμα του Αρείου Πάγου που εξέδωσε το Α' Ποινικό τμήμα, μετά από συζήτηση κλεισμένων των θυρών, με εισηγητή τον αντεισαγγελέα Α.Π. Ταρασουλέα. Ας σημειώσουμε εδώ ότι όπως είχε καταγγείλει η Διοίκηση των Ναυπηγείων, τις υπερτιμολογήσεις, δηλαδή μία απ' τις απάτες Ανδρεάδη, είχε υπογράψει ο Έβερτ που ήταν τότε Οικονομικός Διευθυντής των Ναυπηγείων επί Ανδρεάδη. Και αυτός ο κύριος έχει το θράσος να ζητάει σήμερα κάθαρση ενώ ήταν ο Βακάλης του Ανδρεάδη.

Συμπέρασμα: Ούτε ένας απ' τους απατεώνες-καπιταλιστές των προβληματικών πούκλεψαν συνολικά ένα τρισεκατομμύριο, δεν δικάστηκε, καταδικάστηκε, φυλακίστηκε. Η ατιμωρησία τους άνοιξε διάπλατα το δρόμο στον Κοσκωτά αφού γνώριζε εκ των προτέρων ότι δεν ρίσκαρε τίποτε απ' την πλευρά της Δικαιοσύνης. Η Δικαιοσύνη λοιπόν και οι δικαστές της είναι συνένοχοι όλων αυτών των απατεώνων που λυμαίνονταν τη χώρα. Η ατιμωρησία αυτή έχει σαν συνέπεια ν' αναγάγει τη ληστεία του τόπου και τις απάτες σε ύψιστη αξία της κοινωνίας.

Μπαίνει λοιπόν εύλογα το ερώτημα, που έθεσαν οι εργαζόμενοι στην πάρα πάνω ανακοίνωση τους και που βάζει σήμερα όλος ο λαός. Με ποιο ηθικό δικαίωμα αυτοί οι φαύλοι και ένοχοι δικαστές καταδικάζουν, π.χ. 5 δεκαοχτάχρονα παιδιά σε φυλάκιση δύο και τρία χρόνια το καθένα γιατί έκλεψαν 20 δραχμές, ενώ δεν καταδικάσανε ούτε έναν απ' τους Κοσκωτάδες πούκλεψαν δεκάδες δισεκατομμύρια. Με ποιο ηθικό δικαίωμα καταδίκασαν κι έκλεισαν στις φυλακές για 6 χρόνια ορισμένες γυναίκες, μητέρες ανήλικων παιδιών, γιατί δουλεύοντας σαν

πωλήτριες έκλεψαν ορισμένα ρούχα για να ντυθούν κι όχι για να τα πουλήσουν; Με ποιο ηθικό δικαίωμα κλείνουν στις φυλακές με πολύχρονες καταδίκες δυστυχισμένους χρήστες ναρκωτικών, καταστρέφοντας τους, δολοφονώντας τους εν ψυχρώ, ενώ αφήνουν ελεύθερους τους μεγάλους εμπόρους ναρκωτικών, τους οποίους ποτέ δεν παραπέμπουν;

Πώς μπορούν να μιλάνε για προστασία της κοινωνίας, όταν προστατεύουν τους Κοσκωτάδες, τους απατεώνες, ληστές κι εκμαυλιστές της; Πώς μπορούν να μιλάνε για τήρηση του νόμου, όταν κλείνουν τα μάτια στις μέγιστες παραβιάσεις του αλλά και όταν δεν διστάζουν να τον παραβιάσουν ξεδιάντροπα κι αυτοί οι ίδιοι, όπως στην περίπτωση Μελίστα όπου αφέθηκε ελεύθερος, μετά την καταδίκη του, με ανοιχτή παραβίαση του νόμου (άρθρο 497, παρ. 6 Κ.Π.);

Είναι βέβαια πασίγνωστο ότι σε μια καπιταλιστική κοινωνία, η Δικαιοσύνη είναι ένας μηχανισμός καταστολής που βρίσκεται στην υπηρεσία της άρχουσας μεγαλοαστικής τάξης και ότι η περίφημη ανεξαρτησία της είναι ένα παραμύθι για μικρά παιδιά. Σε μια όμως χώρα όπως η Ελλάδα όπου η μεγαλοαστική τάξη αποτελείται στη συντριπτική της πλειοψηφία από μεγαλοαπατεώνες-Κοσκωτάδες, ο μανδύας της ανεξάρτητης λειτουργίας της, πίσω απ' τον οποίο κρύβεται η πάρα πάνω φύση της, έχει ξεσκιστεί προ πολλού κι έχει αποκαλυφθεί σαν ένας αδυσώπητος κι ανελέητος ανθρωποκτόνος μηχανισμός καταστολής που καταστρέφει καθημερινά δεκάδες ανθρωπινές υπάρξεις προστατεύοντας τους μεγαλοαπατεώνες καπιταλιστές Κοσκωτάδες. Οι δικαστές λοιπόν που την απαρτίζουν είναι συνένοχοι τους.

Αποφασίσαμε λοιπόν να χτυπήσουμε δύο απ' αυτούς τους φαύλους κι εξωνημένους δικαστές, τον εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη που έκανε απαλλακτική πρόταση για τις απάτες σε βαθμό κακουργήματος των Τσάτσων στο Συμβούλιο Πλημμελοδικών και τον αντεισαγγελέα Α.Π. Ταρασουλέα που έκανε απαλλακτική πρόταση και πέτυχε την τελική αθώωση του Ανδρεάδη για τις απάτες του σε βαθμό κακουργήματος στα Ναυπηγεία. Μ' αυτές τους τις ενέργειες οι παρά πάνω δικαστικοί γίνονται συνυπεύθυνοι και συνένοχοι των καπιταλιστών για τις απάτες πούκαναν σε βάρος του τόπου. Γι' αυτό αποφασίσαμε να τους χτυπήσουμε πυροβολώντας τους στα πόδια.

Η κρίση την οποία περνάει η ελληνική κοινωνία σαρώνει όλους τους θεσμούς. Κοινοβούλιο, πολιτικά κόμματα, Δικαιοσύνη, Τύπο. Γιατί η κρίση δεν είναι απλά πολιτική, είναι πολιτειακή. Το σύνθημα κάτω οι κλέφτες δεν απευθύνεται μόνο στο ΠΑΣΟΚ, γιατί ο ελληνικός λαός δεν ξέχασε τι γινότανε στη χώρα πριν το 81.

Αν οι σημερινοί κυβερνήτες του ΠΑΣΟΚ είναι κλέφτες και καταχραστές του δημοσίου χρήματος, οι χτεσινοί της ΝΔ και σημερινοί ηγέτες της είναι οι μέγιστοι αρχικλέφτες. Γιατί κανείς δεν ξέχασε ότι το 80 ο πρωθυπουργός των Λακόστ κατηγορείτο σαν χυδαίος λαθρέμπορας. Ότι στο πρόσωπο του Μητσοτάκη του 80 συγχωνεύονται σήμερα ο Κουτσόγιωργας, ο Πέτσος, ο Ρουμελιώτης, ο Μαντζουράνης. Ότι ο Αβέρωφ ήταν μπλεγμένος με τις προμήθειες οπλικών συστημάτων του Στρατού. Ότι ο Έβερτ ήταν ο Βακάλης του Ανδρεάδη και συνάμα ο Ρουμελιώτης. Ότι οι υπόλοιποι υπουργοί ήταν ανάλογου ήθους. Για ποια κάθαρση λοιπόν μας μιλάνε αυτοί οι κύριοι πούναι χωμένοι μέσα στο βούρκο της συναλλαγής και της διαφθοράς;

Όσοι λοιπόν ζητάνε κάθαρση με εκλογές, εμπαιίζουν και κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό. Γιατί οι εκλογές μέσα στις σημερινές συνθήκες θα φέρουν πρώτο ένα απ' τα δύο μεγάλα κόμματα. Μήπως λοιπόν αυτό το αποτέλεσμα των εκλογών θα άρει και θα σβήσει τις απάτες και τις κλεψιές του νικητή; Μήπως αν νικήσει το ΠΑΣΟΚ το σκάνδαλο Κοσκωτά και οι ευθύνες των ηγετών του θάναι ανύπαρκτες;

Μήπως αν νικήσει η ΝΔ το σκάνδαλο των προβληματικών και η κλοπή του 1 τρισεκατομμυρίου και οι ευθύνες των ηγετών της ΝΔ θάναι ανύπαρκτες; Ή μήπως αυτό το αποτέλεσμα θα σημαίνει ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού εγκρίνει τις απάτες σε βάρος του τόπου;

Κάθαρση τέλος δεν μπορεί να προσφέρει ούτε η αριστερά με ή χωρίς απλή αναλογική. Αφού δεν έκανε τον παραμικρό μαζικό δυναμικό αγώνα για να προφυλάξει τον τόπο απ' τους απατεώνες των προβληματικών ή τον Κοσκωτά και να ζητήσει ευθύνες απ' τους φαύλους πολιτικούς συνένοχους, γιατί θα τον κάνει αύριο; Αντίθετα όλοι βλέπουμε ότι με αντάλλαγμα τα ψιχία που θα τους προσφέρουν, τάχει κάνει πλακάκια με τους φαύλους πουλημένους πολιτικούς με τους οποίους συγχρωτίζεται, όπως δεν διστάζει να τα κάνει σήμερα με τον πατριάρχη της φαυλότητας Μητσοτάκη. Κι όχι μόνο δεν έκανε κανένα αγώνα ενάντια στα σκάνδαλα, αλλά επιπλέον όταν εμείς ζητάγαμε την κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων και των μετοχών των απατεώνων των προβληματικών, αυτό δηλαδή που αναγκάστηκε να κάνει σήμερα το καθεστώς για τον Κοσκωτά, έβαλε τους τσαρλατάνους δημοσιογράφους της να μας ειρωνεύονται μέσα απ' τα έντυπα της και να μας κατακεραυνώνουν με ύφος ντόκτορα: Σκάνδαλα και απάτες λέτε. Μα σκάνδαλα και απάτες γίνονταν πάντα στον καπιταλισμό και άρα εργαζόμενοι καθήστε στ' αυγά σας, κι αφήστε ήσυχο τον Κοσκωτά και τους άλλους να κλέβουν ανενόχλητοι το προϊόν της εργασίας σας. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι δεν έκαναν κανένα αγώνα ενάντια στον Κοσκωτά και ούτε καν ζήτησαν αυτά που απαιτήσαν ορισμένοι αστοί σε σχέση με την Τράπεζα Κρήτης, τη Γραμμή και την περιουσία Κοσκωτά. Αυτή λοιπόν η αριστερά θα κάνει κάθαρση; Μα αυτοί οι άνθρωποι, τόσο η ηγεσία Φλωράκη όσο και Κύρκου, στο ζήτημα αυτό βρίσκονται πιο πίσω ακόμη κι από σημαντική μερίδα των αστών.

Η ελληνική αριστερά όμως αποδειχνεται κι αναχρονιστική. Σε μια εποχή όπου σ' όλες τις δυτικές χώρες η αστική αντιπροσωπευτική δημοκρατία βρίσκεται σε βαθιά κρίση, όπου σ' όλες σχεδόν τις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις σημειώνονται ποσοστά αποχής που φτάνουν το 60%, όπου αυτόνομα μαζικά κινήματα γελοιοποιούν τις παραδοσιακές συνδικαλιστικές ηγεσίες, κινήματα που λειτουργούν με άψογες διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, που αμφισβητούν τη νομιμότητα και το δικαίωμα της πολιτικής εξουσίας ν' αποφασίζει ερήμην των μαζών επειδή απέσπασε την ψήφο του κάθε τέσσερα χρόνια μέσα σε συνθήκες παραπληροφόρησης και μανιπουλάτσιας απ' τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, που αμφισβητούν δηλαδή την ίδια τη δημοκρατική φύση αυτών των καθεστώτων, που πετυχαίνουν να σαρώσουν κυβερνητικές εισοδηματικές πολιτικές, που υποτίθεται ότι εγκρίθηκαν απ' την πλειοψηφία των εκφρασμένων ψηφοφόρων λίγους μήνες πριν. Κινήματα που πολλαπλασιάζονται σε όλες τις δυτικές χώρες, και που με την πρακτική τους κάνουν πια συνειδητό σε όλο πλατύτερα στρώματα ότι αυτή η λεγόμενη αστική αντιπροσωπευτική δημοκρατία ή θα συνοδευτεί από μηχανισμούς λαϊκής συμμετοχής με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, στους θεσμούς και στους άλλους κοινωνικούς χώρους ή η δημοκρατία σήμερα είναι ανύπαρκτη.

Σε μια τέτια λοιπόν εποχή, η λεγόμενη προοδευτική αριστερά αντί να κάνει ανάλογα προτάσεις, έρχεται με καθυστέρηση ενάμιση αιώνα στη χώρα μας, να στηρίζει σαν δεκανίκι την παραπαίουσα και σάπια αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Εδώ είμαι εγώ, φωνάζει. Δώστε μου μερικές έδρες και θα εξαγνίσω τα δυο σας κόμματα των πουλημένων και διεφθαρμένων πολιτικών και το καθεστώς σας.

Καμιά λοιπόν λύση εξυγίανσης και κάθαρσης δεν μπορεί να προέλθει μέσα απ' αυτό το καθεστώς. Ούτε το ένοχο κοινοβούλιο μπορεί να τη δώσει, ούτε η συνένοχη Δικαιοσύνη, ούτε οι εκλογές με ή χωρίς απλή αναλογική, με αυτό τον ένοχο πολιτικό κόσμο της χώρας. Γιατί οποιαδήποτε κάθαρση κι εξυγίανση πρέπει να συνοδεύεται αναγκαστικά απ' την ολική αλλαγή ολόκληρου του πολιτικού κόσμου, την ολική αλλαγή ολόκληρου του δικαστικού σώματος, την ολική αλλαγή του νομικού καθεστώτος. Η λύση δεν μπορεί παρά νάναι καθαρά επαναστατική.

Χαιρετίζουμε όλους τους αγωνιστές που μάχονται με οποιοδήποτε τρόπο αυτό το καθεστώς και ιδιαίτερα τις νέες δυναμικές επαναστατικές ομάδες και τους καλούμε να εντείνουν και να ανεβάσουν πιο ψηλά την αγωνιστική τους δραστηριότητα.

Για την ανατροπή του φαύλου καθεστώτος των σκανδάλων, της ρεμούλας, της διαφθοράς.

Για τη Λαϊκή Εξουσία με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας, Για το Σοσιαλισμό με καθεστώς αυτοδιαχείρισης απ' τους εργαζόμενους των οικονομικών μονάδων.

Μέχρι την τελική νίκη.

Επαναστατική Οργάνωση 17 ΝΟΕΜΒΡΗ Αθήνα 22-12-88

Υ.Γ. Σήμερα πια γίνεται κατανοητό στον καθένα γιατί δεν διεκδίκησαμε αμέσως την επιχείρηση ενάντια στον εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη: Περιμέναμε να πραγματοποιηθεί και η δεύτερη ενάντια στον αντεισαγγελέα Α.Π. Ταρασουλέα που καθυστέρησε κάπως, για λόγους αντικειμενικούς, ανεξάρτητους απ' τη θέληση μας.

Η καθυστέρηση αυτή είχε και μια ανεπάντεχη διασκεδαστική συνέπεια. Τη «διεκδίκηση» της επιχείρησης ενάντια στον Ανδρουλιδάκη απ' την πλαστή, ασφαλίτικη «Λαϊκές αντιεξουσιαστές ομάδες πυρήνες δράσης».

Μετά τους αρχισυντάκτες αντιεξουσιαστές έχουμε και τους χαφιέδες αντιεξουσιαστές. Οι διάφοροι ασφαλίτικοι μηχανισμοί, όντας σε πλήρη ανικανότητα να σκεφτούν γιατί καθυστερήσαμε τη διεκδίκηση της επιχείρησης, βγήκαν και τη διεκδίκησαν —θεωρώντας πια σίγουρο ότι κανείς δεν θα μπορούσε να τους διαψεύσει — και βάζοντας παράλληλα μπροστά νέα προβοκατόρικη επιχείρηση τύπου «Αντιστρατιωτική Πάλη». Και πάλι όμως την πάτησαν, ενώ απ' την άλλη αυτοαποκαλύφθηκαν ότι αυτοί είναι οι «αντιεξουσιαστές» που διάρρηξαν και λήστεψαν τα αρχεία Σωσσίδη.

17-1-89 17N